Trobada d'Hospitalitats de Lourdes de Catalunya

Monestir de Montserrat, 13 de maig de 2023

Estimat Poble Sant de Déu. Benvolguts mossens. Benvolguts i benvolgudes presidents i membres de les Hospitalitats de la Mare de Déu de Lourdes de les diòcesis catalanes que avui heu pujat a Montserrat. Estimades germanes i germans tots en el Senyor Ressuscitat.

Aquest dissabte del temps de Pasqua, dia de Maria, celebrem l'Eucaristia aquí, al casal Montserratí, tot posant els ulls i el cor en la figura de la Mare de Déu, sota l'advocació de Lourdes (i, tot just, ho fem en el dia que hom celebra l'advocació de Fàtima). Una bonica coincidència que reforça el sentiment marià de les nostres comunitats, de la nostra terra i de l'Església sencera. Tot plegat, avui, és acció de gràcies per les vostres activitats, les vostres iniciatives, les vostres peregrinacions anuals i els vostres projectes de futur. I, en aquest cas, de forma especial, és acció de gràcies pels 50 anys de pelegrinatges que l'Hospitalitat de Tarragona ha dut a terme. El moment central de l'efemèride serà, òbviament, el mes de juliol, quan anirem a Lourdes portant a terme, si a Déu plau, un any més la peregrinació diocesana. Però la peregrinació de Tarragona, les peregrinacions de totes les diòcesis, són el moment central de totes les vostres Hospitalitats, cadascuna al seu moment. I ja que us parlo dels 50 anys de les peregrinacions tarragonines, voldria compartir amb vosaltres les paraules del meu recordat predecessor, l'arquebisbe Pont i Gol, que deia: «A Lourdes, s'hi pot anar per diferents motius: des d'un simple turisme encuriosit, fins a un romiatge auster i ple de sentit eclesial. De totes maneres, d'entrada, jo diria que anar a Lourdes, fins i tot només per curiositat, és sempre cosa bona. El fet de Lourdes, per la seva magnitud, per la seva ja més que centenària història, per la seva internacionalitat, i per l'ambient que, es vulgui o no es vulgui, s'hi respira, normalment sempre ha de fer bé a les persones».

I el que feu vosaltres des de les Hospitalitats, és, des de la mateixa senzillesa de la que parlava el bisbe Pont i Gol, estar al costat de la fragilitat i estar amatents al servei a les persones que tenen necessitats especials i la mateixa dignitat que qualsevol ésser humà. I, sense cap mena de dubte, que acompanyar en la fragilitat ens posa veritablement en l'àmbit de l'escola de Jesús. Les dificultats humanes, com ho és la malaltia, la minusvalidesa, les dificultats de mobilitat, les mancances a la vida... tot això, com a experiència, posa en joc la totalitat de l'existència humana i té sempre per a la persona un sentit sagrat. Vosaltres feu sagrat el vostre servei a les persones. Parlar de tot això en temps de Pasqua, és tenir a prop la resposta: El Senyor ha ressuscitat! I ja tot és nou.

Repassem les lectures d'avui. De la primera, dels Fets dels Apòstols, destaca el somni de Pau i la seva reacció immediata: «vine, i ajuda'ns. Després d'això vam sortir, convençuts que Déu ens hi cridava per evangelitzar-vos». Vet aquí el que és l'exemple de les hospitalitats, de tots vosaltres que esteu avui, aquí a Montserrat. I, en vosaltres, l'amor de Déu perdura eternament, com cantàvem al salm. L'Evangeli de Joan, per la seva banda, us ha beneit, ens ha beneit. Vosaltres, tots nosaltres, portem el nom de Jesús, el Crist i coneixem a aquell qui l'ha enviat, el Pare.

I aquest Jesús, el Fill, el Mestre, el Ressuscitat, ha estat el fruit beneït del ventre de Maria. I Maria ens demana que ens ajuntem al seu cant de lloança a Déu, que promou l'amor total i que ella, amb el seu sí, va propiciar. Tots fem cap a la nova vida de ressuscitats. Darrera Maria, la fidel, la mare, l'educadora, la deixeble. Ella, com ningú, ens explica com de nou és tot, ho deia al començament. La seva vida va canviar amb la visita de l'àngel, la seva vida va ser tota ella nova. El sí de Maria li va dur la novetat a la vida i ens va dur la Vida a tota la Humanitat. I qui millor que ella, Maria, per explicar-nos quan de nova és la vida amb Jesús ressuscitat al nostre costat. És la Bona Nova. Heus aquí la novetat de l'Evangeli. Heus aquí la Bona Nova de Jesús.

Benvolgudes i benvolguts. Cal prestar atenció perquè la vida segons Jesús, no la podrem viure si ens quedem en el pla merament humà. Fer allò que Jesús ens demana supera les nostres possibilitats. I vosaltres, que us sabeu molt bé la vida i l'espiritualitat de Santa Bernardeta, sabeu que si Jesús ens demana d'estimar fins i tot per sobre de les nostres forces, és perquè Déu ha estat el primer d'estimar-nos d'aquesta manera. De la Santa de Lourdes n'heu après la senzillesa i la serenor, la humilitat i el defugir la notorietat. Era una noia del camp, deixeu-m'ho dir, una noia del poble, com ho era Maria. Delerosa del seu sí a Déu, com Maria. I gràcies a ella, porta d'entrada a la fe de moltes persones que, al llarg del temps, han rebut, amb entusiasme, aquella revelació.

Amb aquest esperit, seguim ara la nostra Eucaristia, la nostra Acció de Gràcies. Per les Hospitalitats, per la seva gent, per la seva donació, per l'exemple de Santa Bernadeta, pels guariments, les pregàries, les peregrinacions... Que la Mare de Déu, la dona de les benaurances, la Mare que estigué al peu de la creu al costat del seu Fill Jesús, ens estimuli a donar i a donar-nos a mans plenes. Demanem avui, especialment, la seva intercessió sota la seva advocació de Lourdes, aquí a Montserrat, en la festa de la Mare de Déu de Fàtima. Demanem-li, també, la intercessió per a la pluja abundosa, generosa i vivificant.